یادداشت | پیمان قادری

سینمای امید این است؟!

در هفته‌های اخیر معاونت توسعه مدیریت و منابع سازمان سینمایی تلاش‌هایی برای عقد قراردادهای استانی برای طرحی به نام «سینما امید» انجام داده است.
دقیقاً شرح نداده‌اند که سینمای امید چیست و چه کارکردی دارد. جایی از تجهیز مجتمع‌های فرهنگی شهرستان‌ها برای اکران فیلم گفته‌اند و جایی دیگر از تجهیز پارک برای شهرهای بی‌سینما به همین منظور حرف زده‌اند و در جایی نیز از تجهیز آمفی‌تئاترها برای اکران فیلم سخن گفته‌اند.
تبلیغات سازمان سینمایی حول «سینماامید» بیش از هر چیز یادآور تبلیغات رئیس اسبق سازمان سینمایی حول «سینماسیار» است. اینکه عاقبت سینمای سیار چه شد و به رغم هزینه‌هایی که برای واردات آن کردند چقدر به توسعه ظرفیت سینما و سینمارو کمک کرد نامعلوم است.
حالا هم جز خبر امضای پروتکل‌های متعدد میان معاون منابع سازمان و مقامات استانی برای اجرای «سینماامید» هیچ خروجی مشهودی از این طرح ارائه نمی‌شود. چرا؟
توسعه ناوگان سینمایی کشور یک مسیر کاملاً سرراست و مستقیم دارد و آن هم ساخت سالن‌های مدرن یا بازسازی سالن‌های مستعمل است. در جای جای ایران و به خصوص شهرهای دورافتاده کم نداریم سینماهای سوخته یا مستعملی که بازسازی حساب شده آنها ورای کمک به افزایش ظرفیت اکران می‌تواند کارکرد اشتغالزایی هم داشته باشد. این روشی است که حوزه هنری به عنوان مالک صدها سینمای فرسوده شهرستان‌ها در حال پیمودنش است.
آیا بهتر نیست سازمان سینمایی هم بودجه توسعه ناوگان سینمایی را صرف احداث یا بازسازی سالن‌هایی کند که حداقل تا ۵۰سال آینده بتوانند ظرفیت سینمای ایران را بیمه کنند؟ لازم هم نیست برای بالا بردن بیلان به دنبال سالن‌سازی در همه جای ایران بود.
همین که سازمان سینمایی بتواند تا پایان دوره خویش چند پردیس سینمایی مدرن در نقاطی محروم همچون سیستان و بلوچستان یا کهگیلویه و بویراحمد ایجاد کند کافی است.
این روند اگر پیگیری شود استارت مسیری است که با ادامه یافتن توسط رؤسای آینده سازمان سینمایی چشم‌اندازی امیدبخش را پیش روی صنعت سینمای ایران قرار می‌دهد.
معنای واقعی سینمای امید هم همین گونه است که محقق می‌شود. ایرانیان در همه جای ایران نیازمند پردیس‌های سینمایی مدرن و باکیفیت هستند و نباید با تغییر صورت مسئله و رفتن سراغ سینماسیار یا نمایش فیلم در سالن‌های غیراستاندارد حسرت فیلم دیدن در سالن‌های استاندارد را از ایرانیان گرفت.
اگر به دنبال بالا بردن آمار سینماروها هستیم یک راه داریم؛ ایجاد سالن‌های مدرن و درجه یک در تمام ایران ضمن اینکه سینمای امید قرار بود در محتوای آثار به چشم بیاید ولی الان صرفاً پیگیری این واژه به سخت‌افزار سینمایی محدود شده است.

خبر

مجموعه «قصه‌های مقاومت» در بسیج صداوسیما رونمایی شد

روایتی تازه از جنگ ۳۳ روزه لبنان

مجموعه مستند «قصه‌های مقاومت» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی مجید کلهر به مناسبت سالروز پیروزی مقاومت اسلامی حزب‌الله لبنان در جنگ ۳۳روزه رونمایی می‌شود.

«مجید کلهر» تهیه کننده و کارگردان مجموعه مستند «قصه‌های مقاومت» در گفت‌وگو با فارس گفت: مجموعه مستند «قصه‌های مقاومت» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی مجید کلهر دیروز به مناسبت سالروز پیروزی مقاومت اسلامی حزب‌الله لبنان در جنگ ۳۳روزه در سالن رضوان مرکز بسیج سازمان صداوسیما رونمایی شد. وی ادامه داد: این مجموعه در چهار قسمت تحت عنوان «طیبه»، «در آن شب»، «خانه» و «عصر روز سی و سوم» در بسیج صداوسیما تهیه‌شده و درباره جنگ ۳۳ روزه لبنان است.
وی با بیان اینکه دو فیلم از این مجموعه حدود ۳۰ دقیقه و یک فیلم ۵۰ دقیقه هستند، تصریح کرد: «خانه» مستندی با تصاویر شیرین و زیبا از صبح روز آتش‌بس است؛ روایتی از مردمانی که بعد از ۳۳ روز آوارگی در پی پیروزی به‌دست‌آمده توسط مقاومت در حال بازگشت به محله‌ها و خانه‌های خود هستند. کلهر ادامه داد: «عصر روز سی و سوم» به ماجرای هجوم وحشیانه اسرائیل به مجتمعی مسکونی شامل ۱۱ ساختمان هشت طبقه به نام مجتمع امام حسن(ع) پرداخته و سندی بر توحش رژیم صهیونیستی است. گروه تصویربرداری ما که در جنگ ۳۳ روزه حضور داشت بعد از چندین ساعت که از این حادثه دلخراش می‌گذشت برای پیگیری دلایل این حمله وحشیانه توسط ارتش اسرائیل و شرح ماوقع و گفت‌وگو با بازماندگان و همسایگان مجتمع در مکان حادثه حاضر می‌شود و صحنه‌هایی تکرارنشدنی از کشف اجساد شهدا، آواربرداری، آمدن اهالی و بستگان شهدا و حضور مردم و همسایگان ضبط می‌کند و با آنها به گفت‌وگو می‌نشیند.

جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۷۲۴ | چهارشنبه ۲۳ مرداد ۱۳۹۸ | ۱۲ ذی‌الحجه ۱۴۴۰ | اذان ظهر: ۱۳:۰۹ |
غروب آفتاب: ۱۹:۵۶ | اذان مغرب: ۲۰:۱۵ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۲۳ | اذان صبح فردا: ۰۴:۵۱ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۲۳ |

حکمت

حکمت ۲۶۷

ای فرزند آدم اندوه روز نیامده را بر امروزت میفزا، زیرا اگر روز نرسیده، از عمر تو باشد خدا روزی تو را خواهد رساند.

نگاهی به دومین ساخته سینمایی محسن تنابنده

«قسم» اثری تلویزیونی که روی پرده سینما لو می‌رود

«قسم» بر اساس ارجاعات مبتنی بر دیالوگ شکل گرفته اما دیالوگ‌ها باعث شلختگی در روایت شده است

■ افشین علیار

شاید در نگاه اول یک فیلم به دلیل ساختار و نوع روایت برای مخاطب یک اثر مهم محسوب شود اما این امکان وجود دارد آن فیلم از نظر سینمایی و در نظر داشتن رعایت اصول مضمونی نتواند حرفی برای گفتن داشته باشد. فیلم‌های زیادی با همین نگرش و ابعادِ ساختاری ساخته شده‌اند اما لازم به ذکر است محدودیت مکانی و زمانی و فیلم ساختن در یک اتوبوس با تعداد زیادی بازیگر فرم ایجاد نمی‌کند و همچنین باعثِ جذابیت محتوایی هم نمی‌شود. اساساً در این گونه از فیلم‌ها مهم‌ترین نکته‌ای که باید در نظر گرفته شود شیوه داستان‌گویی از طریق سینماست یعنی فیلمساز قبل از اینکه وارد جریانات ساختاری شود باید فیلمنامه را بر اساس استانداردهای لازم بنویسد. زمانی که فیلمنامه کامل نوشته شود و هیچ حفره‌ای در آن نباشد فیلمساز می‌تواند یک فیلم جاده‌ای با مضمون مثلاً حقوقی بسازد. باید بررسی کرد که فیلم قسم در خلق قصه و همچنین در بخش ساختاری چگونه پیش رفته است. به نظر می‌رسد فیلم قسم در سطحی از محتوا و ساختار مانده و تنابنده به عنوان نویسنده و کارگردان این اثر نتوانسته زبان و عناصر سینمایی را به فیلمش اضافه کند.

مضمون این فیلم درباره یک موضوع حقوقی به نام قسامه است اما این عنصرِ مهم در حد یک ایده می‌ماند. در موازات حقوقی بودن موضوعِ فیلم بحث مذهب هم پیش کشیده می‌شود و آیین قضاوت و سوگند خوردن که مهم‌ترین بخش از قسامه به حساب می‌آید مطرح می‌شود اما این موارد اخلاق‌گرایانه نمی‌تواند به درستی بیان شود و این به دلیل تمرکز فیلمساز بر ساختار یا عدم‌آشنایی کامل با این مضامین است.
دومین فیلم محسن تنابنده به شدت ادعای داستان‌گویی دارد، تعدد کاراکتر و کم لوکیشن بودن فیلمِ قسم به خصوص بخش عمده‌ای از فیلم که درون اتوبوس می‌گذرد، اگر چه سخت است و مهارت خاصی را طلب می‌کند اما قطعاً حُسن به حساب نمی‌آید چراکه کاراکترها در موقعیت درستی قرار ندارند. دیالوگ‌گویی و همهمه‌ای که در کلِ فیلم شاهد آن هستیم غیرقابل کنترل است، حتی این تعدد کاراکتر که هر کدام می‌توانند شخصیت مستقلی باشند، مخاطب را گمراه می‌کند. تا نیمه اول فیلم خط اصلی قصه پیدا نمی‌شود، این نه تنها ضعف فیلم قسم است بلکه ساختار سخت اثر هم زیر سؤال می‌رود، به طوری که تنابنده برای ایجاد قصه راه سختی را پیش گرفته است و با اینکه موضوع فیلم می‌تواند تاثیرگذار باشد اما شکل و زاویه روایت طوری پرداخت شده که عملاً مخاطب باید خودش تشخیص دهد که قصه چه می‌خواهد بگوید. «قسم» بر اساس ارجاعات دیالوگی شکل گرفته است اما دیالوگ‌ها باعث شلختگی در روایت شده‌اند، از سوی دیگر راضیه به عنوان راوی یا هدایت‌کننده قصه نمی‌تواند به شخصیتی مستقل تبدیل شود. به نظر می‌رسد ایده چند خطی فیلم به واسطه شخصیت‌هایش به بدترین شکل ممکن جلو می‌رود. این فیلم برای طرح یک موضوع اسیر خرده‌پیرنگ‌هایی می‌شود که می‌خواهد به اخلاق‌گرایی برسد برای همین فیلمساز تصمیم می‌گیرد چند قصه کوچک و کاملاً بی‌ربط را به اصل موضوع گره بزند اما اختلاف بین اعضای یک خانواده برای مخاطب نمی‌تواند موضوع دندان‌گیری باشد، به همین جهت فیلمساز همه این اختلاف‌ها را یک باره رها می‌کند، مثل موضوع آن جوانی که با سند از زندان آزاد شده و عشقش نسبت به آن دختر جوان که برای چند دقیقه صحنه درگیری پدرِ دختر با پسر را خلق می‌کند اما دقیقاً در سکانس بعد با ورود خسرو آن موضوع رها می‌شود و حتی اختلاف آن دو برادر در مورد سگ هم بی‌پایان می‌ماند، این اختلافات و همهمه‌ای که در اتوبوس ایجاد می‌شود ربط منطقی با اصل قصه نداشته و فیلمساز تنها به فکر پیام دادن به مخاطب است که در دو سکانس این پیام را غلو شده به مخاطب منتقل می‌کند. شاید بهترین سکانس این فیلم زمان نمایش دادن صحنه بازسازی قتل در اتوبوس باشد. فیلمساز به مناسب‌ترین شکل چگونگیِ صحنه قتل را نشان می‌دهد، اما در نیمه دوم فیلم شکل و جریان قصه کاملاً کشش لازم را از دست می‌دهد، حالا همه کاراکترها درباره خسرو حرف می‌زنند. فیلمساز در نیمه دوم فیلم بیشتر می‌خواهد پیام اخلاقی بدهد؛ یکی را تبرئه می‌کند و دیگری را قاتل! آیا افتادن اتوبوس در آب نتیجه اخلاقی است؟ آیا این نوع میزانسن در موازات محتوای آن سینمایی به حساب می‌آید و اساساً کشش صحنه سقوط در چاله آب با ژانر جور در می‌آید؟ تنابنده می‌توانست با توجیه بهتری فیلمش را به پایان برساند.

> **فیلم «قسم» یک اثر تلویزیونی است که روی پرده سینما لو می‌رود. کشش سینمایی لازم را ندارد و تعلیق‌هایش مخاطب را نگه نمی‌دارد**

به هر شکل فیلم قسم یک اثر تلویزیونی است که روی پرده سینما لو می‌رود. کشش سینمایی لازم را ندارد و تعلیق‌هایش مخاطب را نگه نمی‌دارد و شلوغی فیلم باعث شده مخاطب تمرکزی در محتوا نداشته باشد، دیالوگ گفتن و گریه کردن مهناز افشار بیش از حد اغراق‌آمیز شده است و شاید انتخاب افشار بزرگ‌ترین ضعف این فیلم محسوب شود. باید گفت تنابنده در مقام نویسندگی برای دیگران و بازیگر جایگاه مهمی دارد اما در کارگردانی سینما با ساخت دو فیلم چندان موفق نبوده است.

نما | حسین کشتکار

سیروس همتی در گفت‌وگو با «جوان»:

«در پی عشق دویدن» منبعی مناسب و غنی برای هنرمندان تئاتر مقاومت است

■ جواد تمدنی

کتاب «در پی عشق دویدن» که شامل مجموعه داستان‌ها و نمایشنامه‌های تئاتر دفاع مقدس است، چندی است که به همت نشر ساقی و انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس تهیه و تدوین و روانه بازار شده است. به همین مناسبت با سیروس همتی، از نویسندگان تئاتر انقلاب و دفاع مقدس درباره این کتاب به گفت‌وگو نشستیم.

چه خصوصیتی کتاب در پی عشق دویدن را در بین کتب پژوهشی و نمایشنامه‌های حوزه تئاتر مقاومت متمایز می‌کند؟

قطعا یکی از کتاب‌های مفیدی که در حوزه تئاتر مقاومت منتشر شده است کتاب در پی عشق دویدن است چون همیشه هنرمندان دنبال مرجع و منبعی برای تئاتر دفاع مقدس هستند و همیشه دنبال متون جدید و فضاهای تازه‌ای برای کار هنری خود هستند، لذا عده زیادی از هنرمندان تئاتر دفاع مقدس الان بهانه‌ای برای اجرا نخواهند داشت چراکه این کتاب شامل آثاری است که قطعاً در صورت اجرای درست و حرفه‌ای مورد استقبال مخاطب قرار خواهد گرفت. من از انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس بسیار ممنونم که زمینه تدوین این اثر را باهمکاری نشر ساقی فراهم کرد و دراختیار عموم قرار داد. درواقع در پی عشق دویدن تحولی نوین در عرصه نمایشنامه نویسی است.

روند تولید این کتاب و حضور شما به عنوان یکی از نویسندگان در این اثر چگونه رقم خورد؟

همیشه با خود می‌اندیشیدم که چطور می‌شود فردی مانند ناپلئون بناپارت در اوج قدرت هنر را وارد معرکه جنگ کند اما بعدها فهمیدم که وی نقاش بوده است و توانسته هنر را با جنگ تلفیق کند، در واقع عمده پیروزی‌های وی درجنگ مرهون استفاده وی از هنر است. وقتی آقای قادری به من پیشنهاد دادند سراغ ایشان رفتم و بنده را تشویق کردند تا طرح نمایشنامه تردست را به نمایشنامه نزدیک کنم. پس از یک ماه هم تبدیل به نمایشنامه شد و همراه با بقیه طرح‌ها به ایشان تحویل دادم. به جرئت می‌توانم بگویم حتی اگر خودم هم در این کتاب وزین اثری نداشتم همکاران را به استفاده از این کتاب ترغیب می‌کردم.

درخصوص نمایشنامه تردست نیز توضیحاتی بفرمایید.

نمایشنامه تردست با تم کمدی است که به زودی نمایشنامه‌خوانی آن شروع خواهد شد، امیدوارم پس از آن نیز اجرای صحنه‌ای این کار آغاز شود و فکر می‌کنم در راستای همکاری من با انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس این اثر پس از فیش آباد که اجرای موفقی داشت دومین همکاری ویژه من با انجمن تئاترانقلاب و دفاع مقدس باشد.

جشنواره «هنرهای نمایشی» کانون پرورش فکری برگزار می‌شود

جشنواره نمایش عروسکی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در هجدهمین گام از مسیر حرکت خود با تغییراتی روبه‌رو شده و به جشنواره هنرهای نمایشی کانون تغییر نام داده است. فراخوان این دوره جشنواره منتشر شد.

به گزارش «جوان» این رویداد هنری در ۱۷ دوره گذشته تنها به ارائه نمایش‌های عروسکی اعضا و مربیان کانون اختصاص داشت اما اکنون با تغییراتی گسترده، نمایش‌های صحنه‌ای و زنده عروسکی را هم شامل می‌شود.
بر اساس فراخوان و شیوه‌نامه اصلی برگزاری جشنواره هنرهای نمایش کانون که از سوی معاونت فرهنگی کانون منتشر شده است، این رویداد هنری با شعار «نمایش، تمرین زندگی، ساختن آینده» در سه بخش نمایش «زنده عروسکی»، «کتابخانه‌ای» (نمایش خلاق و بازی‌های خلاق) و «نمایشنامه‌نویسی» برگزار خواهد شد.

در «ایستگاه چهل و دوم» به تماشای مسابقات قرآن بنشینید

تلویزیون

مرحله مقدماتی چهل و دومین دوره مسابقات سراسری قرآن کریم روزانه در دو نوبت، روی آنتن شبکه قرآن و معارف سیما می‌رود.

به گزارش «جوان» به نقل از روابط عمومی رسانه ملی، «ایستگاه چهل و دوم» عنوان ویژه برنامه پوشش مرحله مقدماتی چهل‌ودومین دوره مسابقات سراسری قرآن کریم است که هر روز در دو نوبت تقدیم مخاطبان شبکه قرآن و معارف سیما می‌شود. بر این اساس، این رقابت‌ها که در بخش‌های اذان، همخوانی و همسرایی، دعا، حفظ ۱۰ جزء، حفظ ۲۰ جزء، قرائت ترتیل، حفظ کل و قرائت تحقیق به صورت استودیویی برگزار و ضبط شده است، همه روزه در ساعت‌های ۱۱ و ۱۶ به مدت ۶۰دقیقه تقدیم علاقه‌مندان به مسابقات قرآن می‌شود. مرحله نهایی این مسابقات اوایل مهرماه به میزبانی استان اصفهان برگزار می‌شود.

رفقای قدیمی کارگردان «اجاره‌نشین‌ها» دور هم جمع می‌شوند

■ محمد صادقی

داریوش مهرجویی از جمله معدود کارگردانان نسل اول سینما بعد از شش سال دوری از سینما می‌خواهد فیلم جدیدی بسازد.

داریوش مهرجویی از کارگردانان موج نو سینما که در مقابل فضای فیلمفارسی، سینمای جدیدی را ارائه می‌داد که برگرفته از تفکر و نگاه فرهنگی به سینما بود، قرار است فیلم سینمایی جدیدی را بسازد. مهرجویی شش سال بعد از ساخت «اشباح»، فیلم سینمایی «لامینور» را خواهد ساخت.
از نکات جالب توجه در ساخت فیلم «لامینور» حضور چهره‌هایی است که در آثار قدیمی‌تر مهرجویی حضور داشته‌اند. علی نصیریان که آخرین بار در سال ۵۹ در فیلم «مدرسه‌ای که می‌رفتیم» با مهرجویی همکاری داشت، به پروژه لامینور پیوسته است. عبدالله اسکندری طراح و گریمور شناخته شده سینما نیز بعد از همکاری در فیلم‌هایی چون «هامون» و «پری» در فیلم جدید مهرجویی حضور دارد. بهرام بدخشانی، مدیر فیلمبرداری باسابقه سینما نیز که در کارهایی چون «چه خوبه برگشتی» و «بمانی» با مهرجویی همکاری داشته در فیلم لامینور مدیر فیلمبرداری خواهد بود.
مهرجویی از جمله کارگردانانی است که از ساخته‌های قدیمی‌اش در سینما به عنوان شاخص‌های سینمای ایران نام برده می‌شود و در اکثر فیلم‌هایی که ساخته توانسته برگی به تاریخ سینمای ایران بیفزاید، اگرچه او نیز مانند مسعود کیمیایی در ساخته‌های اخیرش با انتقادهای زیادی از طرف منتقدان و علاقه‌مندان به سینما روبه‌رو بوده ولی همین که به جای خانه‌نشینی و دور شدن از فضای سینما هنوز هم تلاش می‌کند فیلم بسازد و گروه فیلمسازیِ خوبی را در کنار خود جمع کرده است، جای تقدیر دارد. اخیراً در نظرسنجی مجله فیلم و با انتخاب بیش از ۱۴۰منتقد سینما، داریوش مهرجویی توانست عنوان بهترین کارگردان تاریخ سینمای ایران را به دست آورد.
در خصوص داستان فیلم «لامینور» هنوز اطلاع‌رسانی خاصی نشده‌است و تنها چند سایت به دلیل اینکه لامینور یک اصطلاح موسیقایی است، این احتمال را داده‌اند که فیلم جدید مهرجویی نیز حال و هوایی نزدیک به «سنتوری» داشته باشد. همکاری مجدد مهرجویی با همسرش وحیده محمدی‌فر که فیلمنامه «لامینور» را نوشته، با انتقادهایی روبه‌رو بوده است. بعضی از منتقدان با اشاره به تجربه‌های شکست خورده همکاری این زوج سینمایی در آثاری مانند «آسمان محبوب» و «اشباح» پیش‌بینی کرده‌اند که لامینور نمی‌تواند از پیش به عنوان اثری تاثیرگذار از مهرجویی باشد.

مستند

تولید ۲۰ مستند با موضوع صنعت و فناوری ایرانی

با عقد یک تفاهمنامه سه‌جانبه میان جهاد دانشگاهی، انجمن سینمای جوانان و انجمن کارگردانان سینمای مستند، ۲۰ عنوان فیلم مستند با موضوع صنعت و فناوری ایرانی ساخته می‌شود.

به گزارش «جوان» در آستانه برگزاری پنجمین جشنواره فیلم و عکس فناوری و صنعتی «فردا» و براساس تفاهمی که بین جهاد دانشگاهی هنر، انجمن سینمای جوانان ایران و انجمن صنفی کارگردانان سینمای مستند صورت گرفته، از تولید ۲۰ عنوان فیلم مستند با موضوعات مرتبط با صنعت و فناوری ایرانی حمایت می‌شود. در مرحله نخست این برنامه مشترک و با توافقات و تعاملات انجام گرفته، هفت عنوان فیلم کوتاه مستند، مستندداستانی و... با موضوع دستاوردهای دانش‌بنیان و صنعتی جهاد دانشگاهی توسط مستندسازان خلاق و جوان ایرانی ساخته می‌شود.
سلول درمانی، ناباروری، شبیه‌سازی و حفظ گونه‌های جانوری ایرانی، پرتره دانشمندانی همچون سعید کاظمی آشتیانی و... از جمله موضوعاتی است که فیلم‌های مرحله نخست این برنامه را شامل می‌شود.
پنجمین جشنواره فیلم و عکس فناوری و صنعتی «فردا» با هدف معرفی فعالیت‌ها، توانمندی‌ها و دستاوردهای کشور و با رویکرد حمایت از تولید ملی از ۱۵ تا ۱۷ مهر در تهران و به دبیری بهزاد رشیدی برگزار می‌شود.

بازتاب مقاله حبیب احمدزاده در امریکا و پاسخ نوام چامسکی

نامه حبیب احمدزاده در واکنش به سخنان ترامپ که مدعی شده بود ایرانیان در هیچ جنگی پیروز نبوده‌اند در امریکا بازتاب‌های زیادی داشته و نوام چامسکی نیز به آن واکنش نشان داده است.

چند روز پیش حبیب احمدزاده نویسنده، فیلمنامه‌نویس و مستندساز و عضو هیئت علمی دانشگاه هنر پس از اعمال تحریم ظریف و همچنین سخنان ترامپ مبنی بر شکست ایرانیان در تمامی جنگ‌های پیشین، مقاله‌ای نوشت که ترجمه آن به زبان انگلیسی بازتاب گسترده‌ای در بسیاری از سایت‌های سیاسی و ضدجنگ امریکا داشت و بسیاری از مردم امریکا در کامنت‌های خود به اظهار نظر در مورد این مقاله پرداختند. از مشهورترین این افراد که نظر خود را به صورت ایمیل برای حبیب احمدزاده ارسال نموده، فیلسوف معروف امریکایی نوام چامسکی است.
چامسکی برای احمدزاده نوشت: نامه عالی است اما یک مشکل وجود دارد و آن اینکه، ترامپ و همراهانش برای این موضوعات اهمیتی قائل نیستند.
بنابراین گزارش، حبیب احمدزاده در مقاله یاد شده که با تیتر «ترامپ، ظریف و ما ایرانیان» منتشر شده بود، نوشته بود:
آقای ترامپ و دوستانش همچون پمپئو و بولتن جگر سوخته‌ای از ایران و ایرانی دارند وگرنه در این دو سه روز و با این همه مشکلات داخلی، امور کشور گرفتار امریکا در جنگ تجاری با چین، ژاپن و اروپا و دیوار مرزی مهاجران را رها نمی‌کردند تا صرفاً به ما بپردازند. در سریال «دلیران تنگستان» رئیسعلی دلواری آن سردار مشهور جنوب در جواب یکی از نوجوانان رزمنده جنوب که برای جنگ در دفاع از روستایشان دلوار آمده و از هیجان شروع نبرد با کشتی‌های نظامی انگلیسی سر از پا نمی‌شناسد و رجز می‌خواند که «در صورت حمله غارتشان می‌کنیم»، جمله‌ای تاریخی می‌گوید بدین مضمون: «نه پسر ما نمی‌جنگیم که چیزی به دست بیاوریم، ما فقط می‌جنگیم که چیزی از دست ندهیم.»
احمدزاده در ادامه می‌نویسد: آقایان ترامپ، بن سلمان و نتانیاهو! سربازان ما همان رئیسعلی‌ها هستند و همان تعریف قدیمی از نبرد و جهاد را دارند.
این نویسنده دفاع مقدس در ادامه آورده: جناب ترامپ، اگر بر قاعده و فلسفه ما ایرانیان و تعریف ما از جنگ باشد که ما در همین جنگ ایران و عراق با تمام پشتیبانی شما و رفقایتان از صدام و ریختن صدها تن بمب شیمیایی بر سر زنان و کودکانمان، ذره‌ای از خاک کشورمان را از دست ندادیم و پیروز محسوب می‌شویم ولی شما بفرمایید با تعریف فلسفی شما از جنگ که با تصاحب و کشتار مردمان نابود شده برای قبولی موفقیت همراه است در همین ۲۰سال اخیر در کدامین جنگ پیروز بوده‌اید؟